

Sygn. akt XII Gz 575/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział XII Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Bożena Kachnowicz – Kokot

Sędziowie: SSO Jolanta Safader - Skwarlińska (spr.)

SSO Ewa Górniak

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2013 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Dyrektora Izby Celnej w W.

z udziałem A. L.

o wpis do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych

w przedmiocie wniosku A. L. o wyłączenie referendarza sądowego

na skutek zażalenia uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 14 maja 2013r. w przedmiocie odrzucenia zażalenia A. L. na postanowienie z dnia 13 lutego 2013r., sygn. akt GD VIII Ns Rej. KRS (...)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie w całości i przekazać sprawę sądowi pierwszej instancji – Sądowi Rejonowemu Gdańsk – Północ w Gdańsku do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Sygn. akt XII Gz 575/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 maja 2013 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie A. L. z dnia 05 marca 2013 r. na postanowienie z dnia 13 lutego 2013 r., sygn. akt VIII Ns Rej. KRS 3153/13/132, jako nieopłacone.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył uczestnik postępowania A. L., zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na wynik sprawy, polegający na pominięciu okoliczności, że A. L. został zwolniony od kosztów sądowych – wpisu od zażalenia i tym samym w sposób nieuzasadniony przyjęto, że zachodzą przesłanki do wydania postanowienia o odrzuceniu zażalenia jako nieopłaconego.

Uczestnik postępowania wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie zażalenia do jego merytorycznego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało uwzględnieniu aczkolwiek z innych przyczyn aniżeli wskazane przez skarżącego A. L..

Po pierwsze - w rozpoznawanej sprawie uczestnik postępowania A. L. jest reprezentowany przez pełnomocnika adwokata R. G.. Powyższe wynika zarówno z treści pisma procesowego zawierającego stanowisko w sprawie uczestnika na wniosek o dokonanie wpisu w rejestrze dłużników niewypłacalnych oraz załączonych do tegoż pisma kserokopii pełnomocnictwa oraz pełnomocnictwa substytucyjnego, które nie zostało w toku postępowania wypowiedziane.

Stosownie do treści art. 133 § 3 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. w przypadku gdy uczestnik postępowania ustanowił pełnomocnika procesowego doręczenia pism sądowych należy dokonać temu pełnomocnikowi. Jak wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego przedmiotowy przepis ma charakter obligatoryjny i wyłącza swobodę sądu w zakresie kształtowania sposobu doręczenia pism sądowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1998 r., I CKN 635/98, (...) Prawnej LEX nr 1215487). W realiach rozpoznawanej sprawy oznacza to, że wszelkie pisma sądowe kierowane do A. L. winny być doręczane jego pełnomocnikowi adwokatowi R. G..

Skoro zatem wezwanie do uzupełnienia braków formalnych zażalenia z dnia 05 marca 2013r. na postanowienie z dnia 13 lutego 2013r. zostało wysłane A. L., nie zaś jego pełnomocnikowi adwokatowi R. G., to należało uznać, że wezwanie to nie zostało prawidłowo zaadresowane i doręczone. W konsekwencji, przyjęć należy że termin do wykonania czynności przez uczestnika postępowania nie zaczął biec.

Po drugie - zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu, wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

Treść wezwania skierowanego do strony (uczestnika postępowania), na podstawie art. 130 § 1 k.p.c., powinna dokładnie i w sposób dostępny, czytelny oraz zrozumiały wskazywać rodzaj i termin wymaganej od adresata wezwania czynności, a także rygor w wypadku niezastosowania się do jego treści.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, nieprecyzyjne wezwanie do uzupełnienia braków formalnych środka odwoławczego powoduje, że nie może nastąpić jego odrzucenie wskutek niewykonania tego wezwania, zwłaszcza wówczas, gdy jest kierowane do osoby nieorientowanej w regulacjach procesowych dotyczących uzupełnienia braków formalnych pism procesowych (por. postanowienie SN z dnia 24 stycznia 2005 r., III UZ 20/04, OSNP 2005, nr 16, poz. 258). W orzecznictwie Sądu Najwyższego zwraca się uwagę na staranność, z jaką powinny być formułowane wezwania do uzupełnienia braków formalnych pism procesowych, zwłaszcza gdy kierowane są one bezpośrednio do strony, której nie reprezentuje profesjonalny pełnomocnik (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2003 r., I PZ 158/02, OSNP - wkładka 2003 nr 15, poz. 4, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że wezwanie do usunięcia braków kasacji powinno być tak jasne i niedwuznaczne, by u strony, do której jest skierowane, nie powstała wątpliwość co do przedmiotu wezwania i rygorów grożących w razie niezastosowania się do jego treści).

W niniejszej sprawie w dniu 13 lutego 2013r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku oddalił wniosek A. L. o wyłączenie referendarza sądowego A. S., syg. akt VIII Ns Rej. KRS 3153/13/132. Uczestnik postępowania A. L. wniosł zażalenie od tego postanowienia. Zarządzeniem z dnia 21 marca 2013r. A. L. został wezwany o podpisanie zażalenia i przedłożenie dowodów opłaty od zażalenia w kwocie 40 zł (art. 23 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu pisma (k. 53 akt).

Przepis art. 126 k.p.c. wskazuje, jakie wymagania formalne powinno spełniać pismo procesowe, wymagania te dotyczą także zażalenia (art. 394 § 3 k.p.c.). Pismo procesowe powinno być między innymi podpisane (art. 126 § 1 pkt 4

k.p.c.). Jeżeli zażalenie nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, lub jest nieopłacone należy stronę/ uczestnika postępowania wezwać do ich usunięcia pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Zażalenie wniesione po upływie przepisane terminu, nieopłacone lub z innych przyczyn niedopuszczalne, jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie, podlega odrzuceniu (art. 370 k.p.c. lub 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. pierwsze k.p.c. w związku z art. 130 § 1 k.p.c.).

Faktem jest, że pod znajdującym się w aktach pismem procesowym obejmującym środek odwoławczy w postaci zażalenia z dnia 05 marca 2013r. nie widnieje podpis uczestnika postępowania A. L., ani jego pełnomocnika adwokata R. G. (k. 50 akt). Sytuacja, w której środek odwoławczy nie został własnoręcznie podpisany przez osobę sporządzającą pismo procesowe, prowadzić musi do wezwania autora pisma do uzupełnienia tego braku - pod rygorem odrzucenia środka odwoławczego. Orzecznictwo Sądu Najwyższego w tej kwestii jest jednoznaczne (por. wyrok z 23 lipca 1998 r., III CKN 482/98, LEX nr 50698, a także wcześniejsze postanowienie z 17 kwietnia 1967 r., II PZ 22/67, LEX nr 6142).

Faktem jest również, że w niniejszej sprawie uczestnik postępowania A. L. nie składał wniosku o zwolnienie go z kosztów sądowych. Na marginesie jedynie zaznaczyć należy, że skarżący co prawda powołał się na sygnatury akt spraw, w których został zwolniony od kosztów sądowych (są to sprawy o sygn. akt GD VIII Ns Rej.: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...)), jednakże niniejsza sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt GD VIII Ns Rej. (...). Zwolnienie z kosztów sądowych przyznane przez Sąd uczestnikowi postępowania w konkretnej sprawie, nie rozciąga się na pozostałe postępowania sądowe, w których bierze on udział.

W tych okolicznościach skierowane do pełnomocnika uczestnika postępowania A. L. zarządzenie dotyczące opłacenia zażalenia oraz uzupełnienia braków formalnych zażalenia przez podpisanie zażalenia powinno zawierać wskazanie rygору odrzucenia tego środka odwoławczego, nie zaś – zwrotu pisma jak wskazano w zarządzeniu z dnia 21 marca 2013r. (k. 53 akt).

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że skoro zarządzenie przewodniczącego z dnia 21 marca 2013r. (k. 53 akt) zostało błędnie skierowane do uczestnika postępowania A. L. zamiast do jego pełnomocnika, a ponadto – zarządzenie to nie było prawidłowe jeżeli chodzi o określenie rygorów grożących w razie niezastosowania się do jego treści, to przyjęcie należało, że nie mogło spowodować skutku w postaci odrzucenia zażalenia z dnia 05 marca 2013r. na postanowienie z dnia 13 lutego 2013r.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że w rozpoznawanej sprawie odrzucenie zażalenia z dnia 05 marca 2013r. na postanowienie z dnia 13 lutego 2013r. nastąpiło przedwcześnie, albowiem uczestnik postępowania nie został w prawidłowy sposób wezwany do uzupełnienia braków zażalenia co oznacza, że termin do wykonania czynności przez uczestnika postępowania nie zaczął biec (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 17 listopada 1998 r., III CKN 871/98, LEX nr 50714 i z 30 lipca 1998 r., III CZ 92/98, LEX nr 50649).

Zaskarżone postanowienie podlegało zatem uchyleniu na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 i w zw. z art. 7 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym z dnia 20 sierpnia 1997r. (Dz.U. Nr 121, poz. 769 z późn. zm.) w zw. z art. 108 § 2 k.p.c.